

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13628/2022
12.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Зорана Хацића, Надежда Видић и Мирјана Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА са ..., чији је пуномоћник Јанићије Јеремић, адвокат са ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1135/22 од 05.05.2022. године, у седници одржаној 12.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1135/22 од 05.05.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1135/22 од 05.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 1172/20 од 09.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због лишења слободе исплати износ од 900.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 09.02.2022. године па до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 11.250,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1135/22 од 05.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и пресуда Основног суда у Ужицу П 1172/20 од 09.02.2022. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са позивом на одредбу члана 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због лишења слободе, а побијана одлука је донета применом одредбе члана 585. став 2. тачка 1. ЗКП, на основу утврђеног чињеничног стања да је тужилац својим поступцима проузроковао осуду у кривичном поступку.

Имајући у виду разлог на коме је заснована примена материјалног права у побијаној другостепеној пресуди, Врховни суд је становишта да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, нити за новим тумачењем права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Сходно одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора на дан подношења тужбе 27.11.2020. године износила је 900.000,00 динара. Имајући у виду да вредност предмета спора побијеног дела пресуде не достиже захтевани ревизијски цензус, следи да је ревизија тужиоца недозвољена.

У складу са изнетим, одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић